

overbrage denne Commission ikke blot en bømende, men ogsaa en lovgivende Myndighed, ikke i den Forstand, at den skulde tag e. Noget fra os (det er fuldkommen rigtig bemærket), men saaledes, at de, der ikke troe at kunne vedtage Lovforslaget uden denne Bestemmelse, fordi de ogsaa tilbageforbede Indgreb, som Lovgivningsmagten nderved skulde gjøre i den private Eiendomsret, skulde Magten hertil over paa fem os aldeles ubekjendte meget ærede Medborgere. Det er dette, der efter min Overbeviisning er fuldkommen forfæstelig. Det er allerede betænkeligt, især i civile Sager, at indsette extraordinaire Domstole, men at give en saadan Domstol Ret til ikke blot til at paa kjende den enkelte foreliggende Sag, men til at bruge den som en Vaadshage, hvormed den haler en heel Række andre Spørgsmaal ind for sig, som egentlig slet ikke foreligger, og dernæst at give denne Domstol Ret til ikke at dømme efter de bestaaende Love, men til at stifte mellem Rettigheder og ordne Interesser efter eget bedste Skjøn. Altsammen under den muligst summariske Processform, og uden Appel og uden Veiledning, det er Noget, hvortil jeg aldrig i Verden kan give min Stemme. Jeg vil altsaa stemme for det første Endringsforslag, der er stillet af to ærede Medlemmer, jeg vil stemme imod det andet, og rimeligvis i det hvert Tilfælde mod hele Lovens Dispositioner.

Indenrigsministeren: Derfor det kan interessere det ærede Thing at hende Grunden til, at jeg forlangte de to meget omtalte Stykker i det oprindelige Endringsforslag, som de forelaa i Folkethinget, satte under særlig Afstemning, og at jeg udtalte, at jeg ønskede dem indstemte, saa skal jeg meget gjerne meddele den. Det forholder sig, som af den ærede sidste Taler nævnt, at Ordføreren for Endringsforslagsstillerne betegnede disse Stykker som overflødige. Jeg betegnede dem ikke alene som overflødige, men som uafnødvendige, og hvorfor? Fordi de vilde skabe en begrændset Commission, afflikke bestemte og meget for snevne Grændser, indenfor hvilke Commissionen kunde mægle og dømme, medens der efter min Overbeviisning laa ikke alene mulige, men ønskelige Afgjørelser hinsides den Commissionen

saaledes tildeelte Myndighed. Der var nemlig i Forslaget opstillet et bestemt Enten-Eller, saaledes at Udmarksjorderne enten skulde tildeles Communerne, eller ogsaa skulde tildeles enhver Enkelt, der maatte anses for berettiget. Men de Overenskomster, som Commissionen saaledes skulde mægle, vilde altsaa ikke paa nogen Maade kunne falde sammen med den foreløbige Overenskomster, der allerede i rundeligt Maal ere indgaaede og endnu kunne ventes indgaaede privat. — Det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Maabvig) har jo ganske vist Ret til at tænke sig den Myndighed, som Landstingets § 2 havde overladt til Maabvig af henholdsvis Gaardmændene og Huusmændene, som et dem af Communen givet Mandat, men i Lovens Ord er der aldeles Intet, der antyder dette. Det staaer for mig som det Simpleste at opfatte dem ved hiin § 2 hjeintede Afgjørelse som en Majoriteten af de Interesserede skulde kunne tage umiddelbart, men som de derimod ingenlunde tage paa Communens Vegne. Man kan ganske vist tænke sig og ad en Dmvel komme dertil, at først skulde utvivlsomt Communen være den Berettigede, men dernæst skulde paa Communens Vegne Tredjedelen af henholdsvis Gaardmændene og Huusmændene kunne tage deres Dispositioner, man kan tænke sig det, men det staaer ikke i Loven. — Jeg maad dernæst tillade mig at gjentage, hvad jeg før gjorde opmærksom paa, at Vedtagelsen af dette af to ærede Medlemmer stillede Endringsforslag efter min Overbeviisning vil gjøre Lovens Gjennemførelse umulig i samtlige de Tilfælde, hvor Commissionens dommen ikke maatte forlæste Sagsøgerens Paastand, i ethvert Tilfælde, hvor Commissionens dommen godkjendte Sagsøgenes Paastand, og at faae sig en særlig Deel af Udmarksjorderne udlagt som Eiendom, ville efter deres Endringsforslag Loven blive uanvendelig, og hvad saa da? Vi ville derover sandsynligvis senere endnu engang komme til at staae ligeoverfor dette Spørgsmaal. Det mindste staaer det for mig som en uopmaalt Urimelighed, at naar Halvdelen eller en Deel af et Sogns Beboere muligvis igjennem Commissionens dommen havde tilvunnet sig en eksklusiv Afbenyttelsesret til en Andeel af Udmarksjorderne, da Resten af disse